

KÉKEN KIABÁLÓ KÖVEK

Úgy indultam, hogy megmutatom a Madarasi Hargitáról hozott követ, azóta a zsebemben lapul, abban a kopottas kék esőkabátban, amit utoljára akkor hordhattam: kinőttem, kihíztam, vagy egyszerűen vége lett ennek is.

Piros kabátos nő örül, éppen téged olvas!

(Talán csak annyi választott el a boldogságtól, hogy megmutassam a Madarasi Hargitáról elhozott égszürke, kéken kiabáló követ.)

Irodalomtörténet szemináriumon gróf csábrági és szitnyai Koháry István költő, országbíró, hadvezér rabláncon írt „Üdömulatás közben szerzett” verseit kaptam feladatul, és rútul megfeledkeztem török és Rákóczi ellen vívott harcairól, semmit se írtam a hároméves fogságról, Caraffa hadjáratáról, semmit az aulikus nemes bős hűségéről, akit Kecskemét jobbagyái is imába foglaltak, viszont a kurucok szerint áruló volt, és a kuruc legendáriumban Bercsényi szerepel, elfoglalván Fülek várát. Roncsolt az emlékezet, akár az ő jobb keze, Eger ostrománál, ezerkilencszáznyolcvannégy őszén Romain Roland és Freud levelezéséből az „óceáni érzést” emeltem át Tarnai Andornak írt elemzésembe, emlékszem a jobb kéz rándulására, ahogy megöregedett egy pillanat alatt, neki még megvolt az ezüst lap

Kohárytól, a fullasztó dohszag és a láncok
zörrenése. Megdicsért, aztán meg egyest adott.

Ott mentem át épp a hídon,
szar idő, szinte meghalnék,
szerelmem elhagyott. Minek
élek, holnap mit csináljak?
Hamis útlevéllal jöttem
idáig. Benő. A napos
oldalán keressed nevem.
Sikítás volt, nem angyalok
kara, egy girnyó, lapáttal
kezében. A Szajna éppen
áradt, ilyenkor így szokott.
Sajtpapírral egyensúlyoz
valaki, beszökött őszök,
suhanás az éjszakában.
A búcsúlevél szükségű:
ott mentem át épp a hídon.

Láttam, a boldogtalanság
hogyan zuhan énbe, lágy, szőke
súlytalanság szigorúan
illeg-billeg, cuki minden,
mértani ízé rőfög át
az imbolygó mindenségen.

Térey Jánosnak

Holdudvar, téma neked, fagy
gyöngyözi koporsód, kapar
a hangod. Minden mondatot
hangsúlyosan kezdesz, aztán
teret nyitsz. Gyereknek, nőnek,

otthon lebegsz a vaskönnyű
nyárban. Haza, barátokkal
lassú távolság, de miért?
Kihez beszélsz, tavasz lenne
és ősz, sor egy cukorgyárban?

Drága Hegyvidéked szánkói
csapódnak egy lebontott ház
nevedre írt ablakába.